

EXPUNERE DE MOTIVE

În prezent, Legea 448/2006 privind protecția și promovarea persoanelor cu handicap, prin art. 40, alin. (1) și art. 44, punctul a) și b) pasează autorităților locale responsabilitatea de a angaja și salariza asistentul personal sau de a asigura indemnizația lunară, fără să asigure fondurile necesare cât și fără a da nici o responsabilitate primăriilor în ceea ce privește încadrarea în grad de handicap.

Cu alte cuvinte, primăria este obligată să facă plățile necesare, dar în condițiile în care nu are de unde să știe câte persoane cu handicap vor intra în gradul 1, nu are nici cum să prevadă în buget sumele necesare de la an la an. Mai mult, încadrarea se face de către Comisiile județene pentru încadrarea în grad de handicap și ulterior persoana cu handicap se prezintă la primărie pentru angajarea unui asistent personal sau pentru a obține indemnizația de însoțitor.

Astfel că, de cele mai multe ori, primăriile ajung în incapacitate de plată, fiind nevoite fie să treacă în somaj asistenței personali, fie să recurgă la concedieri colective. Însă, neacordarea dreptului la asistent personal pentru persoana cu handicap grav sau disponibilizarea celor care au fost angajați are ca efect, înrăutățirea stării de sănătate și accentuarea handicapului, creșterea numărului de solicitări de instituționalizare a persoanelor cu handicap, presiune pe bugetul de stat prin acordarea ajutorului de șomaj sau alte forme de ajutor de subzistență, imposibilitatea de a beneficia de investigații medicale sau tratament în condiții gratuite sau compensate, pe motiv că asistentul personal nu mai plătește contribuția asigurărilor sociale

de sănătate sau imposibilitatea de a beneficia de pensie prin faptul că nu a contribuit la plata contribuțiilor pentru asigurări sociale. La toate acestea, se adaugă și un număr semnificativ de procese pe rol între asistenții personali și primării, pentru obligarea primăriilor care au trecut în șomaj sau au concediat colectiv asistenții personali să-i reangajeze la solicitarea acestora.

Un alt aspect extrem de important este și cel că, în forma actuală, Legea 448/2006 discriminează între ele persoanele cu handicap, în condițiile în care doar pentru însoțitorii persoanelor cu handicap vizual grav, indemnizația este asigurată de la bugetul de stat conform art. 58, alin. (3) și alin. (10) din Legea 448/2006 și nu de către primării.

În condițiile în care România a ratificat în 2010 Convenția ONU cu privire la drepturile persoanelor cu handicap, situația actuală este o dovadă clară de excluziune socială a acestei categorii de către stat și trebuie intervenit urgent pentru a preveni efectele dezastruoase care se resimt deja la nivel de persoană cu handicap și comunitate, în general.

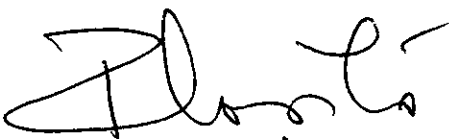
Întrucât situația semnalată este întâlnită în aproape toate județele, fiind afectate câteva mii de persoane cu handicap, considerăm potrivită modificarea Legii 446/2006 privind protecția și promovarea persoanelor cu handicap, în așa fel încât plata salariilor asistenților personali și a indemnizației de însoțitor să fie asigurate din bugetul Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice prin transfer către Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, care va vira fondurile către primării.

În concluzie, considerăm absolut necesară și benefică această modificare de ordin legislativ, care va oferi o centralizare și raportare unică a prestațiilor sociale acordate grupurilor defavorizate, situație prin care se vor

înlătura abuzul și discriminarea în acordarea acestora de către autoritățile publice locale. Având în vedere cele expuse mai sus, vă înaintăm această propunere legislativă spre dezbatere și adoptare în procedură de urgență.

Inițiator,

Deputat PDL Petru Movilă

VIASU

IULIANI

GEANITA

DANIIL

Udinești

Gheorghe

